

F E L I X P A W E Ł T U R S K I

Z Bożej y Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Łucki y Brzeski Orderów Orła białego y Świętego Stanisława Kawaler.

Wszystkiemu Duchowieństwu Świeckiemu y Zakonnemu, tudzież Wiernym Chryścianom Diecezji naszej Łuckiej y Brzeskiej zdrowie y Błogosławieństwo nasze Pasterskie.

Nie wątpimy najmilszy, że iako wszystkie świątobliwej troskliwości ku przyniesieniu wam zbawiennych pomocy położone usiłowania, przez zmarłego niedawno s. p. Poprzednika naszego w tchnącej nie wygasła wdzięcznością chować pamięci, tak zalecane Wam od Niego całą gorliwości mocą szczególniejszego Nabożeństwa do SS. Apostołów Piotra y Pawła zabranie z nieodstępna skutecznie pragniecie wiecznością.

Jakie tylko najstodziej y najmocniej pociągające być mogą starania, wszystkich użył ten nieśmiertelnego wspomnienia godzien Pastorz aby w sercach waszych, tak przyzwolił y powinien ku tym najpierwszym po Chrystusie Oycom Wiary naszej zażyczył, y zakorzenił pobożność, dla tego Kościół Katedralny uroczystości wprowadzonemi przez siebie Świętymi ich Relikwiami ozdobił, wyjednawszy na Ich uroczystość od Stolicy Apostolskiej zupełny Odpust, po wszystkich w Diecezji tej Parafialnych Kościołach, w których to Kapłani staranie Dusz mający, naywłaściwiej bo z istotnego powołania, Urzędu Apostolskiego uczestnictwo sprawują, iak nayokazalsze w nich teyże Uroczystości obchodzenie nakazał, a dla przygotowania ludu do godnego oney święcenia, odprawowanie Wigilii dwunastu Niedzieli, przez rozłożone na nie o powołaniu cnotach y zasługach SS. Apostołów zbawienne uwagi ustanowił, y Rządów Dusz, aby powierzone sobie trzody do nieustawiania w tym Świętym ćwiczeniu zagrzewali, przez Pasterskie Listy swoje obowiązał.

Powołani wyrokami rozporządzenia Boskiego do rządów tej Diecezji, pierwszym zaraz Pastorskim do Was najmilszy odezwaniem się naszym oświadczyliśmy, iż wszelkie chwalebne Poprzednika naszego ustanowienia y nakazy, w nieprzerwanym mieć chcemy zachowaniu, y one za nieodwołane Duchowieństwu y całemu Ludowi władzy naszej podległym podaliśmy prawidła; między któremi zostawione od niego ku rozkrewieniu iak naygorętszej czci SS. Apostolskich Xiążat pamiątki odnowić, wzmocnić, y zawiecznić tym usilniejszą przedsięwzięliśmy chęcią, im mocniej przekonywające do tego nas przychylały pobudki.

Jeżeli świątobliwie ustanowione w Kościele Chryścianowym zgromadzenia, zdobywają się na okazowanie osobliwszej czci y wdzięczności dla SS. Zakonodawców swoich, od których pewne sprawowania zbawienia swego wzięły przepisy, iakież od całego Chrześcijaństwa należy uszanowanie tym, którzy y pierwszeństwem naywyższy, y trwałością nigdy niewzruszony Zakon łaski JEZUSA Chrystusa ustanowili, gruntującami wiarę y obyczajność Chrześcijańską naukami go utwierdzili, y z miejsca Krwi swojej poświęconego wylaniem na całą go rozszerzyli ziemie.

Jak wiele winni jesteśmy Piotrowi Świętemu, który po objawionej sobie od Ojca Niebieskiego Bosstwa Chrystusowego Tajemnicy Opoką powszechnego Kościoła nad wszystkie bram piekielnych natarczywości mocniejszą od Chrystusa uczyniony; wzniósł od niego ubezpieczenie o nieustaniu Wiary swojej do utwierdzenia w niej braci swoich upomniony; oddaniem sobie Kluczków do Królestwa niebieskiego, w wyższą nad innych Apostołów Władzę przyobleczony, za trzykrotnym wyznaniem gorętszej nad innych ku Zbawicielowi miłości, pażenia całej Owczarni Chrystusowej Urzędem wyniesiony, tyle krwawych prac y trudów wyłożył, aby zagruntowany na sobie Kościół iak nayliczniejszym wiernych zgromadzeniem pomnożył, aby bałwochwaltką ciemnością zaślepione narody do uznania prawdziwego Boga przyprowadził, aby powołanie y wybranie do wiary nas wszystkich pewne y niezawodne uczynił, a y po zezysciu swoim przyrzekłszy nieustanną mieć o Nas pamięć w mających trwać aż do skończenia wieku swoich na Stolicy Rzymskiej Następcach naywyższej o zbawienie nasze troskliwości, obfite dotąd dawać nam nie przestaie dowody.

Jakie obowiązki wynawać mamy Pawłowi Świętemu, który z okrutnego Prześladowcy Kościoła w naczynie wybrane do noszenia Imienia Chrystusowego przed Narodami Królami y Synami

nami Izraelskimi cudownie zamieniony, za Spółcznika prac Apostolskich, zwyznaczenia Ducha Pańskiego Piotrowi dodany, głębokich prawd wiary od samego Boga w zachwyceniu siebie do Nieba wyuczony, y do opowiadania Ewangelii obfiszem nad innych uderzony Łaskami, biczem, więzieniem, kaidanem, niebezpieczeństwem, prześladowaniem, y wszystkie nayzawziętsze zprysiężonych na zgubę swoją żydów następę z radością ponosił, aby tylko dopełnił poleczone sobie od JEZUSA sprawowanie zbawienia naszego, aby nas w Ewangelii Jezusowi zrodził, owszem na przekłętą ofiarował się nawet byle nas Braci swoich Niebu pozyskał, a w licznych piśmach swoich, tak wysokie y zwyciężające o wszystkim co tylko wierzyć, y co tylko w iakimkolwiek życia stanie czynić mamy zostawił nauki.

Na tych to dwóch wielkich Apostołach, iednym iako Ręką samego Boga umocowanej skale, drugim iako wielkiej podporze, całą Świętej Religii naszej najmilszy mamy wspartą zasadę, z zapieczetowanego Krwią Ich Męczeńską źródła, całą zawieść nie mogącą prawd wiecznych nieomyślność wynika; Oni pewną y bezpieczną do Niebieskiej Ojczyzny utorowali nam drogę. Oni najpierwsze prawdziwych cnot, gorące ku Bogu y bliźniemu miłości zostawili nam przykłady; Oni pracami swemi opłacone Męką y Śmiercią Zbawiciela przelali na Nas dziedzictwo; Oni iako Wodzowie Ludu Bożego na podobieństwo Mojżesza y Aarona, do obiecaney miodem y mlekiem płynącej wprowadzili Nas ziemi, Oni zatwierdzonym po sobie prawych Pastorzów następstwem przez nich nieprzerwanym Łask Boskich poświęcają Nas wylewem; Oni wiecznego już Błogosławieństwa uwięzieni chwałą, potężni przed Bogiem stają się Pośrednikami za Nas, którzy szczepiony Ich pracą zakładamy Kościół; bo kiedy w życiu tym cień jeden Piotra, chustka potem zbaczona Pawła, cudowną naywiększych niemocy leczenia miały dzielność; iakichże nie zciagną na Nas dobroci y miłosierdzia Boskiego skutków wstawiające się za nami Ich w Niebie z Naywyższym Pośrednikiem naszym Chrystusem tak ściśle złączone zasługi.

To wszystko cośmy wam przełożyli najmilszy, nie bądźcie miało dosyć zdolney mocy do obudzenia was, abyście iak naygorętszymi y Synowickiej ufności pełnemi SS. Apostołów Piotra y Pawła czcicielami y chwalcami stali się?

Oczucie więc ostrygłą podobno a po mieyscach niektórych y cale w niepamięć puszczoną ku tym naycelniejszemu całego Chrześcijaństwa Patronom pobożność waszą; przywiązani jesteście najmilszy do tych Świętych Sług Boskich, których w potrzebach doczesnych szukane y ufnością dowiadczacie pomocy; iakąż paść niepowinniście miłością ku tym bram Niebieskich władaczom, przez których nayskuteczniej interes dobr wiecznych zabezpieczyć możecie?

Zachęci was do tego Nabożeństwa y szczegulniejsza S. Stolicy Apostolskiej łaskawość, od której na Uroczystość SS. Apostołów Piotra y Pawła nie już do określonego czasu, iaki był przedtym, ale wiecznemi czasami trwać mający na wszystkie Diecezji naszej Łuckiej y Brzeskiej Parafialne Kościoły otrzymaliśmy zupełny Odpust, który niniejszym Listem do tychże wszystkich Parafialnych Kościołów, gdzie władza Kluczków Piotra y nauka Pawła są zawarte, rozciągamy.

Do tego zaś Odpustu zyskania, y uroczystości SS. Apostołów pobożniejszego obchodzenia, aby powierzony sobie Lud przez wyżey wzmiankowaną od Poprzednika naszego rozporządzoną poprzedzających też Uroczystość dwunastu Niedzieli albo dwunastu Dni podług sposobności mieysca Wigilią usposabiali y używanie tegoż zbawiennego ćwiczenia po Domach Owieczkóm swoim zalecali, wszystkich Diecezji Naszej Dusz Rządów iak nayściślej obowiązujemy. Kapellanóm także, od Nas lub Urzędów Naszych pozwolonym, aby pomienionej Wigilii Nabożeństwo z śpiewaniem Mszy Świętej w Kaplicach przez Niedziel dwanaście corocznie odprawowali nakazujemy.

Którą Wigilią dla większej łatwości, y dostateczniejszego wszelkiemu Stanowi Ludzi pojęcia y kroćconą y przełożoną z przepisany odprawowania oney sposobem, przez wszystkie Dekanaty solita via cursoria wraz z niniejszym Processem Naszym, naynieodwołaczniej przestaniemy mieć chcemy y rozporządzamy. Dan w Torczynie Dnia Terciego Miesiaca Stycznia Roku Pańskiego 1778.

FELIX BISKUP

m. p.

(L. S.)

Michał Augustynowicz Apostolski
Konfysjorza Generalnego Łuckiego Pisarz
m. p.